

jeg, at Kommissionens Forslag er langt at foretrække, fordi der, naar man foretager den Sikring, som Kommissionen foreslaar, ikke vil afstedkommes en saadan Omvæltning i Forholdene, som der bliver, hvis man lukker Hvide Sande-Kanalen og genaabner Nymindegab-Løbet. Men ogsaa andre Forhold gøre sig gældende, nemlig det, at mange af dem, der bo omkring ved Fjorden, paa Grund af den lavere Vandstand i Fjorden, som var fremkommen, efter at Hvide Sande-Kanalen var aabnet, have paataget sig store Bekostninger, have optaget Laan til Afvanding af deres Ejendomme, som det var umuligt at foretage, saa længe Vandstanden i Fjorden var høj. Hvis man nu lukker Hvide Sande-Kanalen og aabner Nymindegab-Løbet, saa Vandstanden atter stiger, ville selvfølgelig disse Penge være spildte, og alle disse Landboere ville lide betydelige Tab sammen med Fiskerne, der, som allerede nævnt, ville komme til at lide meget store Tab.

Hvis man derfor vil følge det ærede Flertal, vil man — det er min Opfattelse — i Virkeligheden ikke naa noget som helst andet end at skabe en meget betydelig Utilfredshed hos det store Flertal af Befolkningen uden at skabe virkelig Tilfredshed hos Befolkningen i det truede Hjørne. Forholdet vil nemlig blive det, hvis man vedtager Flertallets Forslag, at saa vil der, efter at man har haft de bedre Afvandingsforhold ved Fjorden, og efter at man har nydt de Goder, som de paa forskellig Vis have skabt, fra deres Side, som have haft denne Fordel, fremkomme Klage paa Klage. Fra de to Trediedele af Befolkningen vil der fremkomme Klage paa Klage, og den sidste Trediedel vil, som sagt, ingenlunde være tilfredsstillet; ogsaa den vil klage. Saa er det Tidspunkt kommet, som Flertallet ogsaa spaar, da man maa se at komme til en virkelig Ordning af Udløbsforholdene ved Ringkøbing Fjord, og det, som man da fra den Side tænker paa, er vel sagtens et nyt Udløb enten ved Gødelen eller ved Hegnet eller ved Skodbjerg, som da maa befæstes. Skal der laves et Udløb, maa det selvfølgelig befæstes. Lad os da gaa ud fra, at en saadan Befæstning kan foretages for det samme Beløb, som Hvide Sande-Kanalen nu foreslaas sikret for. Det vil dog betyde dette, at man foruden at have forrykket Erhvervsforholdene for en Mængde Mennesker har ofret 1 Mill. Kr. eller derhen imod paa Lukningen af Hvide Sande-Kanalen til ingen Verdens Nytte, hvorimod der — saaledes staar det for mig — ikke er Tvivl hos Kommissionens tekniske Med-

lemmer om, at de Værker, man nu foreslaar byggede ved Hvide Sande, kunne holde for Havets Magt, og at de Priser, som man har beregnet Omkostningerne til, ogsaa kunne holde. Og da man tillige mener, at Afvandingsforholdene ville blive af en saadan Beskaffenhed, at de ville kunne betrygge de truede Egne, forekommer det mig at ville være ganske urimeligt, om man til Trods for denne meget store Sandsynlighed alligevel vilde gaa til at lukke Hvide Sande-Kanalen og koste 1 Mill. Kr. paa dette med Udsigt til at aabne en Kanal et andet Sted, hvor der saa atter skal anvendes maaske 1 Mill. Kr. eller mere til Sikring af Løbet.

At Forholdene ikke ville tilfredsstillende, er jeg altsaa ganske overbevist om, og jeg skal nævne, at dette ogsaa er Vandbygningsvæsenets Opfattelse. Jeg har paa Grundlag af Flertallets Stilling spurgt Vandbygningsdirektøren og har samme Dag, som Udvalgets Betænkning blev afgiven, modtaget en Skrivelse fra ham, hvoraf jeg med Formandens Tilladelse vil oplæse et Par Bemærkninger. Vandbygningsdirektøren siger: „Det nuværende Udløb ved Nymindegab vil i Fremtiden blive vanskeligere og bekosteligere at vedligeholde ved Sandpumpning end tidligere — før Aabningen ved Hvide Sande —, idet det efterhaanden er kommet til at bestaa overvejende af Ral og Singels, der bl. a. foranlediger større og hyppigere Reparationer paa Sandpumpen“. Saa siger Vandbygningsdirektøren videre: „Man kunde formentlig bedre genaabne Løbet umiddelbart Nord derfor, uden at man dog derfor i og for sig kan vente bedre Afvandingsforhold end ved det nuværende Udløb, hvilke Afvandingsforhold man jo netop søger at forbedre. Af den Grund maatte man formentlig foretrække at lægge Udløbet endnu nordligere, ud for Gødelen, hvor et Udløb vil give en noget bedre Afvanding, eller hellere ved „Hegnet“, men paa begge disse Steder vil man, naar Løbet ikke sikres, efterhaanden faa de samme Vanskeligheder at kæmpe med som ved Nymindegab, blandt andet, at Udløbet vil forandre Form og vandre Syd paa“. Vandbygningsdirektøren forudsiger altsaa dette, som jeg har fremhævet, at selv om man gaar til en Sikring af Nymindegab, vil man alligevel ikke opnaa, at alle interesserede føle sig tilfredsstillende, og saa er man ført ind i den Situation, at Spørgsmaalet, naar der lyder Klage paa Klage fra Befolkningen dernede, maa tages op igen, hvorimod man nu, efter alt hvad Kommissionens sagkyndige anse for sandsynligt, for et forholdsvis rimeligt Beløb vil kunne sikre Hvide Sande-Kana-